

Mladini!

Jaz dobro vem, kaj še me čaka,
nad leto dni sem že bolan;
mordà me danes skrrije raka,
zagrne jutri grob hladan!

A vendar, ne bojim se tega,
življenje vse sem bil trpin
in mnogo sem pretrpel zléga,
krivic, prevar in bolečin.

Edina misel ta me teši,
ta nada boža mi srce:
Mladina, kadar smrt me reši,
pozábila ne bo namé! —

Njej delal mlad sem neumorno,
in dokler duh še v meni bo,
mož sivolas še s silo borno
jaz pel in pisal bom za njo!

Mladina zame bo molila,
ko davno me ne bode več,
po ukih, danih ji, bo žila,
takisto moj spomin časteč.

Janko Leban.

Svojemu mecenu.*

(Gospodu Ivanu Pfeiferju v Kranju).

Oj, Tebi jaz dolžan sem hvalo,
visokočislani meceni,
ki pripomogel si nemalo,
da se spolnuje mi namen:

Da v svet poroma moja knjiga,
v rokó jo prejme mladi rod,
za lepo, blago vse se vžiga,
za dom se vzdrami vsepovsod!

Tako kot pevca je Vodnika
podpiral Zois, baron, nekdanj,
enako, rodoljubov dika,
zamé zavzemaš Ti se zdaj!

Pač nisi Ti baron po krvi,
po srcu pa si plemenit
in vedno delaš, v skrbi prvi,
v mladine naše dobrobit!

Vsevišnji naj Te blagoslovi,
v naročje siplji Ti zlata,
da novi se rode plodovi
vsešitrom našega poljá!

On dolgo naj Te še ohrani,
povrni Ti dobrotni čin,
v mladini naši srčnovdani
vseléj bo živel Tvoj spomin!...

Janko Leban.

Straža ob Soči.**

Oj, čuj: topov strašanski grom!
To je rušitev, to polom!
Vzbesnela Soča se peni,
v potokih teče mlada kri!
Ta rajski svet: hrib, dol in log,
prijazna sela naokrog,
Jadransko morje, krasni biser naš,
sovražniki, nikdar ne bode vaš!...

Mi ne bojimo se vas nič,
saj z nami je Boroević,
on vodi nas do slavnih zmag,
da ne podere nas sam vrag! —
Zato: na boj, hurá, hurá,
junaška, Slave četa vsa!
Doklér nam sámo eden miga prst,
sovražniku nam v plen ne pade — Trst!

Janko Leban.

* Meceni, t. j. podporniki umetnikov: pesnikov, skladateljev i. t. d.

** To času primerno pesem je uglasbil g. Karel Adamič. Upati je, da lepa skladba v kratkem času izide. J. L.